

עמ"י 43092/12/17 - תומר ברנורנג' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 43092-12-17 ברנורנג'(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
העורר תומר ברנורנג' (עציר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד ניסים לביא (ממשרד עו"ד שרון נהרי)

ב"כ המשיבה - מפקח סלבה מרון

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת בימ"ש קמא (ביהמ"ש השלום בראשל"צ), כב' השו' אבנון, מיום 20.12.17, בגדרה הורה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 24.12.17.

יצוין כי הדיון בפני כב' השו' אבנון היה בבקשה שניה להארכת מעצרו של העורר, שנעצר לראשונה ביום 13.12.17 בחשד לביצוע, יחד עם אחרים, של עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, שיבוש מהלכי חקירה ומשפט, סיוע לנמלט ממשמורת חוקית וחבלה בכוונה מחמירה.

בדיון הראשון מיום 14.12.17 קבע כב' השו' אבנון כי לא מצא חשד סביר בנוגע לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, ועם זאת, קבע כי חשד זה מתקיים בנוגע לעבירות הנותרות, כמו גם כי התקיימו עילות מעצר מסוג של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי חקירה.

בהחלטתו מיום 20.12.17, נושא הערעור, קבע כב' השופט קמא כי ממסמך שהוצג לעיונו שסומן גא/3 - הרי שבעת הנוכחי עוצמת החשד ועוצמתן של עילות המעצר מסוג מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי עמוד 1

חקירה אינם מאפשרים את שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

2. בהודעת הערר מציין ב"כ העורר, כי טעה ביהמ"ש כשלא קבע כרסום בחשד לביצוע עבירת הסיוע לשיבוש הליכי חקירה, כמו גם לא התייחס לאי ידיעתו של העורר באשר להיותו של החשוד דרור אלפרון דרוש לחקירת משטרה.

עוד קבע ב"כ העורר על קצב התקדמות החקירה וטען כי העבירות המיוחסות לעורר אינן מצדיקות פעולות חקירה מורכבות

גם היות הארכת המעצר השנייה מחייבת התייחסות מעמיקה יותר לאפשרות שחרור לחלופת מעצר - וביהמ"ש קמא טעה בכך שלא עשה כן.

3. במהלך הדיון בפניי הציג ב"כ המשיבה את גא/1 מיום 20.12.17, את גא/3 שהוצג בפני בימ"ש קמא, וכן הופנית לפעולות החקירה שיש לבצע כמפורט בעמודים 16 ו-17 לגא/1.

במצב דברים זה, ולאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים - ברי כי על הערר להידחות.

4. פעולות החקירה מחייבות, בשלב זה, את הותרת העורר במעצר, ושחרורו בשלב זה עלול להביא לשיבוש בלתי הפיך של החקירה נוכח פעולות החקירה שיש לבצע.

מדובר בחקירה הכורכת חשודים רבים - באופן המחייב זהירות והקפדה על מנת לאיין חשש משיבוש הליכי חקירה.

אופי פעולות החקירה, הנגזר מריבוי החשודים וריבוי הפעולות - מחייבת הותרת העורר במעצר ולא מאפשר את שחרורו.

עוד ייאמר, כי אינני סבורה שנפלה שגגה אצל בימ"ש קמא באשר לכרסום הנטען בחשד הסביר, כטענת ב"כ העורר - וברי כי בשלב זה יש לבחון את כלל טענותיו של העורר, כמו גם של האחרים, ולא ניתן לקבוע כי חל כרסום בחשד הסביר כנגד העורר.

התקדמות החקירה סבירה, אינני סבורה כי קצבה איטי או מחייב התייחסות רלבנטית למשך מעצרו של העורר, ובימ"ש קמא קבע, באופן מידתי, את הארכת מעצרו של העורר, כפי שקבע.

לא נעלמה מעיני בימ"ש קמא העובדה כי מדובר בהארכת מעצר שניה, ועל כן אני סבורה כי קבע את הארכת המעצר באופן מתאים, ואף לא נענה למלוא בקשתה של המשיבה שעתרה ל-7 ימי מעצר.

5. נוכח כל האמור הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשע"ח, 21/12/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת